

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 97.224 van 28 juni 2001
in de zaak A. 65.140/VII-13.368.**

In zake : Paul OOMS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. VAN PASSEL,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Frankrijklei 146

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat W. DE CUYPER,
kantoor houdende te SINT-NIKLAAS,
Vijfstraten 57.

D E R A A D V A N S T A T E , V I I e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Paul OOMS op
9 augustus 1995 heeft ingediend om de vernietiging te
vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van
leefmilieu en huisvesting van 22 mei 1995 waarbij zijn
beroep tegen het besluit van de bestendige deputatie van
de provincieraad van Antwerpen van 19 mei 1993 houdende
de weigering aan verzoeker van de vergunning tot
uitbreiding van een varkensbedrijf, gevestigd te 2960
Brecht, Henckxbroekweg 1A, ongegrond wordt verklaard en
het beroepen besluit wordt bevestigd;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van
antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
C. ADAMS;

Gelet op de beschikking van 28 september 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 10 mei 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 juni 2001;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat C. SERVAIS die, loco Advocaat M. VAN PASSEL verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat I. LAUREYS die, loco Advocaat W. DE CUYPER verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur C. ADAMS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker baat, naar eigen zeggen sedert 1986, een varkensbedrijf uit, gelegen te Brecht aan de Luyckstraat op het perceel gekadaastreerd aldaar sectie D, nr. 130f.

Aanvankelijk beschikt hij over een bouwvergunning om aldaar een varkensstal te bouwen, verleend met een besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Brecht op 7 juli 1986.

Omdat het slechts over het houden van 96 varkens zou gaan, is alsdan nog geen exploitatievergunning vereist.

1.2. Verzoeker wil zijn bedrijf uitbreiden en op het perceel 155a aan de Henckxbroekweg 1A een nieuwe stal oprichten.

Met een besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Brecht van 3 april 1989 wordt een bouwvergunning verleend voor een stal voor mestvarkens, opfokzeugen en opfokberen, alsmede voor twee mestsilo's.

1.3. Na mededeling door de gemeente Brecht dat het bedrijf van verzoeker mogelijks vergunningsplichtig is geworden ingevolge een wijziging aan het ARAB, vraagt verzoeker op 17 september 1990 een exploitatievergunning voor het houden van een inrichting van eerste klasse aan de Henckxbroekweg 1A te Brecht, te weten de uitbreiding of omvorming van zijn bestaand bedrijf met varkensstallen voor 1.406 mestvarkens, een gierkelder voor de opslag van 4.451 m³ mestopslag, 8 voedersilo's, electromotoren met een vermogen van samen 14,3 kW en 5.000 liter mazoutopslag.

Gedurende het openbaar onderzoek worden geen bezwaren ingediend.

Met een besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 19 mei 1993 wordt de gevraagde vergunning geweigerd.

De weigering is hierop gesteund dat de aanvraag betrekking zou hebben op de uitbreiding van de aansluitend gelegen inrichting van de heer VAN GINKEL, schoonvader van verzoeker.

Een nieuwe inrichting zou evenmin vergund kunnen worden op basis van bepaalde gehanteerde beoordelingscriteria, omdat zij in een kwetsbare zone zou zijn gelegen die vanuit milieutechnisch oogpunt bijzonder beschermd dient te worden en omdat zij in een gemeente is gelegen die op het vlak van mestoverschotten bedreigd zou zijn.

1.4. Met een ter post aangetekend schrijven, door de verwerende partij ontvangen op 19 augustus 1993, tekent verzoeker administratief beroep aan tegen voormeld weigeringsbesluit.

Zijn raadsman licht het beroep uitgebreid toe met een schrijven van 18 november 1993.

Gedurende het openbaar onderzoek worden de volgende adviezen gegeven :

- het bestuur ruimtelijke ordening op 23 februari 1994 : gunstig voor de inrichting;
- de administratie gezondheidszorg op 28 maart 1994 : ongunstig omwille van uitbreiding van het mestoverschot en bijkomende belasting van het grondwater;
- de Vlaamse Landmaatschappij op 11 augustus 1994 : ongunstig omdat het om één technische exploitatie-eenheid met het bedrijf VAN GINKEL zou gaan; anders gunstig voor uitbreiding met 1.300 varkens tot een totale populatie van 4.300 varkens gedurende een termijn van drie jaar;
- het bestuur milieuvergunningen op 2 februari 1995 : gunstig voor de gevraagde inrichting.

1.5. Met het thans bestreden ministerieel besluit van 22 mei 1995 wordt het administratief beroep van verzoeker ongegrond verklaard en wordt het in eerste aanleg genomen weigeringsbesluit bevestigd, in essentie omdat de aanvraag ofwel als een uitbreiding van de inrichting VAN GINKEL moet worden beschouwd ofwel als een totaal nieuwe inrichting op een afgescheiden

perceel, hetgeen hoe dan ook een andere situatie is dan de oorspronkelijke aanvraag.

1.6. Zowel verzoeker als de juridische dienst van de BELGISCHE BOERENBOND vragen de herziening van dit ministerieel besluit en wijzen onder meer op het feit dat in het opschrift ervan sprake is van de "opheffing" van het deputatiebesluit, hetgeen een wijzigende beslissing zou laten vermoeden.

1.7. Met een besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 4 oktober 1995 "houdende rechtzetting van een materiële vergissing in het ministerieel besluit nr. AMV/00006997/000 van 22 mei 1995, waarbij in beroep aan de heer Paul OOMS de vergunning tot exploitatie van een als gevaarlijk, ongezond of hinderlijk ingedeelde inrichting, gevestigd te 2160 Brecht, Henckxbroekweg 1A, werd geweigerd", wordt het woord "opheffing" in het opschrift van het bestreden ministerieel besluit van 22 mei 1995 geschrapt en vervangen door het woord "bevestiging";

2. De gegrondheid van het beroep

2.1. Overwegende dat verzoeker als eerste middel de schending aanvoert "van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen"; dat hij als volgt betoogt dat het bestreden besluit "op verschillende punten onjuist gemotiveerd is" :

"1° In de aanhef van het bestreden besluit wordt gesteld dat het een besluit betreft 'houdende opheffing van het besluit nr. 2/58.328 f2/PVB van 19/05/1993 van de Bestendige deputatie ...'; Hieruit kan afgeleid worden dat het negatieve besluit van de Bestendige Deputatie wordt opgeheven om plaats te maken voor een gunstig besluit vanwege de Minister;

Indien de Minister de weigering zou bevestigen, zou de aanhef stellen : 'houdende bevestiging van het weigeringsbesluit van 19/05/1993 ...'; Desalniettemin wordt in het beschikkend gedeelte van het bestreden besluit het beroep van verzoeker afgewezen en wordt de vergunning geweigerd. Het besluit is aangetast door een interne tegenstrijdigheid.

- 2° Aangezien het bestreden besluit zeer verwarrend is opgesteld daar waar men melding maakt van twee verschillende situaties, enerzijds deze waarin de aanvraag betrekking zou hebben op een uitbreiding van de bestaande inrichting van VAN GINKEL Fons, schoonvader van verzoeker, anderzijds deze waarin de aanvraag betrekking heeft op een nieuwe inrichting van verzoeker. Dat verzoeker echter een aanvraag indiende tot uitbreiding van zijn eigen bestaande inrichting en geen enkele andere situatie geldt; Dat het bestreden besluit inhoudelijk totaal onlogisch is opgesteld en vertrekt vanuit inhoudelijk verkeerde uitgangspunten; Dat indien -zoals het besluit stelt- het voorwerp van de aanvraag in de loop van de procedure werd veranderd, verwerende partij dan maar het beroep had moeten afwijzen als zijnde onontvankelijk en niet als zijnde ongegrond.
- 3° Aangezien verder het bestreden besluit overweegt dat het bedrijf van verzoeker in feite deel uitmaakt van het bedrijf van zijn schoonvader doordat het perceel waarop de uitbreiding zou plaatsvinden gelegen is vlak naast het perceel waarop de inrichting van VAN GINKEL Fons gelegen is; Dat evenwel uit het aanvraagdossier genoegzaam blijkt dat de aanvraag betrekking heeft op de activiteit van verzoeker, zelfs al is VAN GINKEL F. eigenaar van het perceel; Dat het de vergunningverlenende overheid zelf is die het voorwerp van de aanvraag verandert en die uitspraak doet over een ander dossier dan datgene dat ingediend werd door verzoeker";

2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de eerste grief van verzoeker zonder voorwerp is geworden, daar die materiële vergissing is rechtgezet met een ministerieel besluit van 4 oktober 1995 en dat overigens de motivering van het bestreden besluit geen andere interpretatie toelaat dan de bevestiging van het in eerste aanleg genomen weigeringsbesluit; dat, wat de tweede en derde grief betreft, zij doet gelden dat de

minister geen uitspraak heeft gedaan over een ander dossier dan het voorgelegde, maar dat hij op basis van dossiergegevens en feiten tot het besluit is gekomen dat in wezen via een omweg een uitbreiding van vergunde stallen voor 3.000 dieren op het perceel 151f van de heer VAN GINKEL wordt beoogd, dat die elementen zijn : de aangrenzende ligging van de stallen opzichts van de heer VAN GINKEL, de afgescheiden ligging van het bedrijf en de woning van verzoeker, het feit dat de heer VAN GINKEL de dossiertaks heeft betaald en dat het perceel 155a zijn eigendom is; dat zij stelt dat die vaststellingen worden ondersteund door het advies van de Vlaamse Landmaatschappij waaruit blijkt dat daar enkel een vergunning is op naam van de heer VAN GINKEL en dat de aanvraag tot uitbreiding enkel op dat bedrijf betrekking kan hebben, zodat de heer VAN GINKEL een aanvraag had moeten indienen, dat volgens de mestbankgegevens het gaat om één inrichting die zowel door verzoeker als door de heer VAN GINKEL wordt uitgebraat, dat aldus de minister perfect kon besluiten dat de aanvraag dubbelzinnig was en niet kon worden beschouwd als de uitbreiding van de inrichting van verzoeker op perceel 130f, dat naar het oordeel van de minister er twee situaties zijn waarmede de feitelijke toestand wel verenigbaar kan zijn, dat met name ofwel de heer VAN GINKEL een aanvraag indient voor de uitbreiding van zijn inrichting, ofwel verzoeker een aanvraag indient voor een nieuwe inrichting, dat aldus terecht werd besloten dat over de ingediende aanvraag niet kon worden beslist omdat het voorwerp in de loop van de procedure is gewijzigd geworden;

2.3. Overwegende dat verzoeker in de memorie van wederantwoord er nog aan toevoegt dat het bestreden besluit is aangetast door een contradictie, die beoordeeld moet worden op het ogenblik van de hernieuwing door verzoeker; dat, voorts, hij betoogt dat hij een

vergunning heeft gevraagd voor de exploitatie van zijn bedrijf en dat het dus niet gaat om het bedrijf van de heer VAN GINKEL, dat door te oordelen over het bedrijf van laatstgenoemde de minister zelf de aanvraag impliciet heeft gewijzigd; dat hij beklemtoont dat het gaat om twee afzonderlijke bedrijven en er geen wettelijke grondslag bestaat om ze als één te beschouwen en dat het onredelijk is zulks te doen op basis van loutere toevallige verwantschap;

2.4. Overwegende dat wordt vastgesteld dat blijkens de uiteenzetting van verzoeker hij zowel de schending van de formele als van de materiële motiveringsplicht aanvoert;

2.4.1. Overwegende dat voor het onderzoek van het middel volgende passages uit het bestreden besluit relevant zijn :

"BESLUIT VAN DE MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN HUISVESTING HOUDENDE OPHEFFING VAN HET BESLUIT NR. 2/58.328 f2/PVB VAN 19-05-1993 VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE VAN DE PROVINCIERAAD VAN ANTWERPEN, WAARBIJ AAN DE HEER PAUL OOMS DE VERGUNNING TOT EXPLOITATIE VAN EEN ALS GEVAARLIJK, ONGEZOND OF HINDERLIJK INGEDEELDE INRICHTING GEVESTIGD TE 2160 BRECHT, HENCKXBROEKWEG 1A, WERD GEWEIGERD.

(...)

Overwegende dat de heer P. OOMS op 17 september 1990 een aanvraag indiende tot uitbreiding van zijn bestaande inrichting (een fokvarkensstal met 96 gespeende varkens), dat hij dit ook als dusdanig op zijn aanvraagformulier aanduidde waar hij de rubriek 'de uitbreiding of de omvorming van een oude inrichting' vermeldde, dat de bestaande inrichting van de heer P. OOMS zich situeerde op perceel nr. 130g van sectie D1 van het kadaster, (op het aangrenzend perceel nr. 130h bevindt zich het woonhuis van de heer P. OOMS), dat de gevraagde uitbreiding (een opfokvarkensstal met 260 gespeende varkens en een mestvarkensstal met 1.050 gespeende varkens) zich situeert op perceel nr. 155a van sectie D1 van het kadaster, dat dit perceel gescheiden is van beide voornoemde kadastrale percelen (nrs. 130g en 130h) van de heer OOMS door een openbare weg (de Luyckstraat) en ook nog door andere percelen, nl.

152b en 151f van sectie D1 van het kadaster, allebei toebehorend aan de heer VAN GINKEL-VAN DIJCK, waarbij zich op perceel nr. 151f de ingedeelde inrichting van de heer VAN GINKEL-VAN DIJCK bevindt; dat bijgevolg de door de heer OOMS aangevraagde inrichting op perceel nr. 155a niet als een uitbreiding van zijn eerder bestaande inrichting op perceel nr. 130g kan beschouwd worden, vermits het hier geenszins gaat om aangrenzende percelen, die bovendien nog door een openbare weg gescheiden worden;

Overwegende dat de aangevraagde uitbreiding op perceel nr. 155a eerder als een uitbreiding van de vergunde varkensstallen voor ca. 3.000 dieren op perceel nr. 151f van de heer VAN GINKEL (de schoonvader van de heer OOMS) zou kunnen beschouwd worden; aanwijzingen hiervoor zijn :

- de ligging van de nieuwe aangevraagde stallen, wel aangrenzend aan de vergunde stallen van de heer VAN GINKEL;
- de gemeenschappelijkheid van sommige voorzieningen; zo is minstens de mestopslag gemeenschappelijk (op de plannen is dit ook aangeduid : 'gierkelder : 2.040 m³ gezamenlijk te gebruiken door VAN GINKEL Frans en OOMS Paul');
- de vereiste ARAB-dossierts bij de aanvraag van de heer OOMS werd vereffend door de heer VAN GINKEL;
- het perceel van de gevraagde uitbreiding nr. 155a van sectie D van het kadaster is volgens de gegevens van de bijgevoegde kadastrale legger eigendom van de heer VAN GINKEL;

Overwegende dat de door de heer OOMS aangevraagde inrichting dus ofwel zou kunnen beschouwd worden als een uitbreiding van de bestaande inrichting van de heer VAN GINKEL Fons, ofwel (indien een afzonderlijk technisch geheel) als een totaal nieuwe inrichting (en geen uitbreiding) van de heer OOMS zelf op een nieuw, afgescheiden perceel; dat dit echter een andere situatie is dan de oorspronkelijke aanvraag, die ook op bv. andere criteria moet onderzocht worden; dat het voorwerp van de aanvraag evenwel in de loop van de vergunnings- en beroepsprocedure niet kan gewijzigd worden omdat de aanvraag dan niet steeds op eenzelfde eenduidige manier is beoordeeld en onderzocht; dat bijgevolg over de aanvraag, zoals ze in deze vorm is ingediend, en het beroep niet kan worden gestatueerd;

Overwegende dat, om bovenstaande redenen, er bijgevolg aanleiding bestaat het ingediende beroep ontvankelijk en ongegrond te verklaren; (...);

2.4.2. Overwegende, wat de eerste grief betreft, dat uit de geciteerde overwegingen in de aanhef van het bestreden besluit en uit de inhoud van het beschikkend

gedeelte duidelijk blijkt dat het woord "opheffing" in het opschrift van het bestreden besluit een louter materiële vergissing betreft, die verzoeker niet in verwarring kon hebben gebracht; dat, daarenboven, de verwerende partij er terecht op wijst dat die materiële vergissing inmiddels bij ministerieel besluit van 4 oktober 1995 werd rechtgezet, zodat verzoekers grief desaangaande geen voorwerp meer heeft;

2.4.3.1. Overwegende, wat de tweede en de derde grief samengenomen betreft, dat uit het hiervoren geciteerd gedeelte van het bestreden besluit blijkt dat de verwerende partij van oordeel was dat het voorwerp van de aanvraag in de loop van de vergunnings- en beroepsprocedure werd gewijzigd zodat over de aanvraag zoals ze werd ingediend en over het beroep niet kon worden gestatueerd;

2.4.3.2. Overwegende dat niet wordt betwist dat verzoeker een varkensbedrijf heeft dat wordt uitgebaat op een perceel 130f gelegen aan de Luyckstraat; dat met de in het geding zijnde vergunningsaanvraag hij een vergunning vraagt voor de uitbreiding en omvorming van zijn bestaand bedrijf, waarbij het gaat om de exploitatie van stallen die gelegen zijn op het perceel nr. 155a, dat eigendom is van de heer VAN GINKEL; dat gedurende gans de vergunningsprocedure het voorwerp van die aanvraag ongewijzigd is gebleven; dat de verwerende partij aan haar oordeel dat de aanvraag van verzoeker niet als een uitbreiding van zijn bedrijf te beschouwen is, zoals staat vermeld in de vergunningsaanvraag, ten onrechte de conclusie vastknoopt dat het voorwerp van zijn vergunningsaanvraag in de loop van de procedure is gewijzigd; dat het hier in se gaat om een verschillende juridische kwalificering van de vergunningsaanvraag van verzoeker; dat evenwel deze verschillende juridische kwalificatie niet meebrengt dat over het beroep van

verzoeker "niet kan worden gestatueerd"; dat de vergunningsaanvraag duidelijk uitging van verzoeker en niet van de heer VAN GINKEL; dat indien de verwerende partij van oordeel was dat de aanvraag betrekking had op een "nieuwe" inrichting en niet op de uitbreiding van het bestaand bedrijf van verzoeker, zij die aanvraag aldus had moeten behandelen en op basis van de desbetreffende toepasselijke regelgeving een vergunning had moeten weigeren of toekennen; dat, voorts, uit de stukken van het administratief dossier voldoende blijkt dat verzoeker op het ogenblik van het indienen van zijn vergunningsaanvraag een eigen landbouwbedrijf met 96 varkens uitbaatte, waarvoor destijds geen exploitatievergunning was vereist; dat onder het toepasselijk stelsel van het ARAB geen wettelijke of reglementaire grondslag voorhanden was om de vergunningsaanvraag van verzoeker als een uitbreiding van het bedrijf van een derde te kwalificeren; dat het middel in de besproken mate gegrond is;

2.4.3.3. Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie vruchteloos betoogt dat, gelet op de thans vigerende regelgeving, aan verzoeker de gevraagde vergunning niet meer kan worden verleend, zodat een vernietiging van het bestreden besluit hem niet meer tot voordeel kan strekken; dat bij een heroverweging van de vergunningsaanvraag na vernietiging de vergunningverlenende overheid ertoe gehouden is de reglementering toe te passen die geldt op het ogenblik van de nieuwe uitspraak; dat de Raad van State in het kader van de huidige procedure niet vermag te oordelen over en vooruit te lopen op in de toekomst door deze overheid te nemen beslissingen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting van 22 mei 1995 waarbij het beroep van Paul OOMS tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 19 mei 1993 houdende de weigering van de vergunning tot uitbreiding van een varkensbedrijf, gevestigd te 2960 Brecht, Henckxbroekweg 1A, ongegrond wordt verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig juni tweeduizend en een, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

A. WIJNANTS.

De voorzitter,

M.-R. BRACKE.